

1

‘Waarom was het ook alweer een goed idee om hiernaartoe te gaan?’

Ik keek Lou aan, die naar haar zoons riep dat ze hun broek aan moesten houden terwijl ze haar baby aan het voeden was.

‘Ach zeurpiet, is juist leuk, zo’n krijspaleis. De kinderen kunnen spelen en wij kunnen kletsen. Als we boven het geschreeuw uitkomen tenminste.’

Ava trok aan mijn arm en riep dat ze een koekie wilde, haar favoriete woord de laatste tijd. ‘Mama’ zeggen, ho maar, maar ‘koekie’ riep ze de hele dag. Gelukkig vond ze alles wat rond en plat was een koekje, dus ik kwam gelukkig weg met een rijstwafel, die ik zelf ontzettend vond stinken, maar waar zij dol op was. Ik veegde mijn vingers af met een billendoekje en zag mijn dreumes naar haar beste vriendin Aris toe wandelen.

Lou en ik hadden vanmorgen het briljante idee om iets met de kinderen te gaan doen. Maar het regende keihard, dus alle dingen die we normaal deden, waren meteen afgevallen. Lou kwam met het briljante idee om naar een speelschuur voor kinderen te gaan en was daarbij een beetje vergeten dat het kerstvakantie was en het er smoordruk was.

‘Hoe gaat het op je werk? Is het een beetje te doen met die... hoe heet ze ook alweer?’

Ik haalde mijn schouders op en zuchtte:

‘Rebecca, bedoel je? Ik weet niet wat haar probleem is, hoor. Dat de rest van de afdeling me vervelend vond, daar kon ik nog inkomen, maar ik heb haar nooit iets gedaan. Ik heb haar zelfs amper gesproken.’

‘Wat doet ze dan? Over je roddelen of zo?’

‘O, geen idee. Als ze Noahs kantoor binnenkomt, doet ze of ik lucht ben en de rest van de dag kijkt ze me met de nek aan. Ik heb een paar keer geprobeerd een gesprek met haar aan te knopen, maar dat lukt niet echt. Ze negeert me gewoon.’

‘Hm, raar mens.’

Naast ons begon weer een kind te gillen en ik zuchtte.

‘Kunnen we alsjeblieft naar huis gaan? Ik word helemaal tureluurs van al dat gekrijs.’

Lou lachte en begon haar kinderen te verzamelen, terwijl ik Ava bij een prullenbak wegplukte. Ik zette Ava in mijn auto, waarna ik Lou hielp om alle kinderen in haar enorme auto te zetten, die ik grappend schoolbus noemde. We besloten naar haar huis te gaan zodat de kleintjes even konden slapen en de oudere kinderen in de tuin konden spelen.

‘Word jij af en toe niet stapelgek van al die kinderen?’ grinnikte ik toen Lou met een verhit hoofd naast me op de bank kwam zitten. Ze had net de twee jongsten naar bed gebracht en dat ging niet zonder slag of stoot.

‘Wat denk je zelf? Ik heb regelmatig dagen waarop ik me afvraag waarom ik ooit gestopt ben met werken.’

‘Ja, nou ja... dat was niet zo gek, toch? Ik bedoel, je kreeg drie kinderen in een heel korte tijd.’

‘Nee, dat klopt. En ik ben er ook heel erg blij mee dat ik de kans heb gekregen om de eerste tijd met ze door te brengen, maar ik mis het gewoon om iets voor mezelf te hebben. Iets waar ik niet alleen maar mama ben, en waar ik rondloop zonder jamvlekken in mijn kleren.’

‘Ik snap wat je bedoelt,’ grinnikte ik. ‘Ik werk dan wel twee dagen bij FIXEDIT, maar twee dagen per week is veel te weinig om in die wereld een verschil te maken. Vorig jaar haalde ik nog klanten binnen, nu ben ik vooral continu op zoek naar informatie voor de zaken.’

‘Ja, mega zonde! Je deed het zo goed op school, en nu gebruik je je diploma eigenlijk helemaal niet.’

Ik knikte en zuchtend roerden we in onze kopjes. Wat Lou zei, was precies waar ik al een tijdje mee zat. Ik had een baan, maar voor twee dagen per week. Eerst omdat ik het na die moeilijke periode na de bevalling niet aankon om meer te werken. Maar inmiddels werkte ik nog steeds zo weinig omdat er gewoon niet meer werk voor me was. Rebecca had mijn functie overgenomen en hengelde de ene na de andere klant binnen. Als ze daar niet mee bezig was, kletste ze met Lotte of de andere collega’s of hing ze om Noah heen. Ik wist dat Noah heel erg gehecht aan haar was en ik was echt blij dat ze in die moeilijke periode voor me had ingevallen, maar iets aan haar zat me niet helemaal lekker, en ik wist niet zo goed waar dat aan lag.

‘Laat me raden. Ze heeft rood haar en ze heeft het op je man voorzien?’

Ik keek Lou verbaasd aan, waarna ze moest lachen.

‘Ja, je keek zo ernstig, ik dacht die zit vast weer over die roodharige snol te piekeren.’

‘Tja... Het is gewoon lastig. Ik lag al niet zo goed op de

afdeling, maar sinds zij er is, word ik door iedereen met de nek aangekeken en voel ik me gewoon een beetje overbodig of zo.'

Lou haalde haar schouders op en knikte.

'Ik vind het knap dat je het zo lang volhoudt. Dari zei al dat ze een behoorlijk kreng kan zijn tegen mensen die ze niet mag.'

'Mag ze Dari niet? Hoe kan iemand Darius nou niet leuk vinden?'

'Nou, ze zei wat ongepaste dingen en Darius heeft gedreigd haar te ontslaan als hij weer zoiets hoort.'

'Zoals?'

Lou zuchtte en haalde haar schouders op.

'Wil je het echt weten?'

'Eh, ja... Nu helemaal!'

'Ze zei dat ze benieuwd is hoelang het duurt voordat Noah eens op haar geflirt ingaat en bij zijn truttige vrouwtje weggaat.'

Ik zuchtte en keek naar Ava, die naast me op de bank in slaap was gevallen.

Ik had al langer het vermoeden dat Rebecca meer van Noah wilde, maar dat ze het echt zou uitspreken had ik niet verwacht.

'Niks van aantrekken hoor, Rosie. Jij bent honderd keer leuker en knapper dan zij.'

'Tja... Nu ga ik met nog meer tegenzin naar mijn werk,' zuchtte ik.

'Eigenlijk moeten we gewoon samen iets beginnen! Dat kun jij weg en kan ik ook weer aan het werk.'

'Dat zou wel erg leuk zijn! Maar wat moeten we dan doen?'

Lou en ik keken elkaar aan en begonnen te lachen.

‘Geen idee. Maar wel iets samen. We moeten binnenkort even bij elkaar gaan zitten om iets te verzinnen! Iets van jou en mij samen, dat kan niet anders dan een succes worden!’

Grinnikend nam ik afscheid van Lou en ik pakte Ava van de bank. Gelukkig bleef ze slapen terwijl ik haar in haar autostoeltje legde om naar huis te gaan.

Ik weet dat Lou het waarschijnlijk als grapje had bedoeld, maar samen iets beginnen leek me stiekem wel heel leuk! Als ik nou maar een goed idee had.

2

Ik reed de oprit op en zag tot mijn grote verbazing Noahs auto staan. Anders dan ik had hij het heel erg druk op het werk, en was het al weken geleden dat ik hem voor negen uur 's avonds thuis had gezien. Ik keek op mijn horloge en zag dat het nog maar één uur was. Wat zou hij midden op de dag thuis doen?

Ik deed de voordeur open en haalde Ava uit haar stoeltje. Ze sliep zo vast na de drukke ochtend dat ik haar slapend in haar bedje kon leggen en daarna naar beneden liep om de deur te sluiten en mijn jas uit te doen. Ik keek of ik Noah ergens zag, maar hoewel zijn sleutels op tafel lagen, was hij nergens te bekennen.

Ik liep naar boven om me om te kleden toen ik ineens de douche hoorde in onze badkamer. We hadden twee badkamers, eentje bij de logeerkamer en de kamer van Ava, en eentje die grensde aan onze slaapkamer. Een beetje een ongemakkelijk gevoel bekwam me. Noah die midden op de dag thuis was en onder de douche stond? Zou er op het werk iets gebeurd zijn waardoor hij moest douchen?

Ik opende de deur en liep naar de badkamer, waar hij meteen om het hoekje gluurde.

‘Hé, Rosie! Hoe was het bij het krijspaleis?’

‘Ja, enig... Waarom sta jij midden op de dag onder de douche?’

Hij grinnikte en wees naar een stapeltje sportkleden op de grond.

‘Ik heb gesport met Dari en Luuk, die nieuwe van de benedenverdieping.’

‘Maar jullie hebben op het werk toch een douche?’

Afgelopen jaar hadden Darius en Noah alle drie de verdiepingen van FIXEDIT laten verbouwen en opknappen. Behalve een heel nieuwe indeling van de middelste verdieping, was er op de benedenverdieping in de vergaderzaal die ze niet gebruikten een soort sportzaal gekomen. Noah had gemerkt dat sommige werknemers het fijn vonden om zich wat te kunnen afreageren na een drukke dag en dat klopte, want hij werd ontzettend veel gebruikt. Naast de sportzaal waren er twee douches zodat niet iedereen helemaal bezweet weer aan het werk hoefde. Noah sportte zelf vooral veel in zijn pauze, samen met Darius en sinds kort met Luuk, een jongen van mijn leeftijd die sinds een paar maanden bij FIXEDIT werkte. Ik had hem twee keer ontmoet omdat hij Noah ergens voor nodig had, maar met zijn kakkerige accent en zijn dure woorden vond ik hem niet zo leuk om mee te praten.

‘Ik heb niet op het werk gesport. Ik had vandaag die afspraak met FittyGym, weet je nog? Ze nodigden ons uit om mee te doen met een les.’

Ineens herinnerde ik me de afspraak weer en ik voelde dat mijn wangen rood werden. Waarom dacht ik ook dat hij iets heel anders had gedaan? Wat had hij gedaan moeten hebben? Met Rebecca rollebollen in onze slaapkamer? Vreemdgaan was eerder iets wat ik zou doen...

‘Sorry... Ik weet het weer,’ zei ik zachtjes.

‘Wat is er aan de hand, Roos? Is er iets gebeurd?’

Ik dacht aan wat Rebecca had gezegd en schudde mijn hoofd.

‘Nee... Ik was het gewoon vergeten.’

Hij kneep wat shampoo in zijn handen en begon zijn haren te wassen. Ik wist dat ik eigenlijk weer weg zou moeten lopen, maar stiekem vond ik het wel leuk om van een afstandje naar hem te kijken. Hoe zijn spieren bewogen onder zijn huid terwijl hij zich aan het wassen was en wat voor een gekke gezichten hij trok bij het uitspoelen van zijn haren.

‘Ben je me weer aan het begluren, Rosie?’ grinnikte hij met zijn ogen nog dicht.

‘Yep.’

‘Vind je dat normaal?’

‘Ja, we zijn getrouwd, dus ik mag je zo vaak begluren als ik wil.’

Hij opende één oog en begon te lachen.

‘Nou goed, op één voorwaarde dan.’

‘En die is?’

‘Dat je bij me onder de douche komt staan.’

Nog voor ik iets kon zeggen, pakte hij mijn arm vast en trok hij me met kleren en al onder de douche. Meteen voelde ik hoe het water in de stof drong en ik zette boos mijn handen in mijn zij.

‘NOAH!’

‘Wat? Dat is je straf voor je gegluur!’

‘Ja, maar ik moet zo nog weg! Nu ben ik helemaal nat!’

Hij begon te lachen en legde zijn handen om mijn middel.

‘Nee, zoals je er nu uitziet, kun je inderdaad niet weg.’

Ik zag hoe zijn ogen van mijn ogen naar beneden dwaalden. Ik keek en zag dat mijn shirt heel erg doorschijnend was nu het nat was en gaf hem een duw.

‘Je bent een viespeuk.’

Lachend pakte hij mijn gezicht en kuste me.

‘Stiekem vind je dat best leuk.’

‘Soms wel... Maar hoe kom ik nou weer uit deze natte kleren?’

‘O, daar ben ik heel erg goed in. Moet je opletten.’

Hij kuste me in mijn nek, terwijl hij met zijn vingers de knoopjes van mijn doorweekte blouse openmaakte. Hij drukte zijn lippen op elk vrijgekomen stukje huid en pelde de natte kleren van mijn lichaam.

‘Heb je haast met weggaan? Of heb je nog even?’ fluisterde hij in mijn oor.

‘Als je het mijn tijd waard maakt, heb ik nog wel even.’

Hij lachte, zette de douche uit, tilde me op en droeg me naar het bed.

‘O, dat komt helemaal goed. Moet je opletten!’

3

‘Dat doet je goed, al dat sporten!’ grinnikte ik terwijl ik mijn kleren weer aantrok.

‘Tja, ik moet toch wat, als ik mijn veel jongere vrouw wil bijhouden, hè?’

Hij knoopte zijn overhemd dicht en gaf me vlug een kus op mijn haren terwijl ik achter mijn make-up tafel ging zitten om me opnieuw op te maken. Mijn oog viel op het armbandje met het diamanten roosje dat aan een haakje hing en voorzichtig liet ik mijn vingertoppen over de steentjes gaan.

‘Heb je nog iets van hem gehoord?’ hoorde ik ineens achter me.

‘Nee, jij?’

Ik zag in de spiegel dat Noah zijn hoofd schudde en wendde snel mijn hoofd af om een lippenstift te pakken, zodat hij mijn teleurstelling niet zou zien. Logan was spoorloos... Met Ava's verjaardag had ik voor het laatst wat van hem gehoord, en dat was het dan. Ik wist niet zo goed of ik nou verdrietig was omdat ik hem miste, of boos omdat hij niets meer liet horen, maar het was duidelijk dat ik het niet leuk vond dat hij weg was gegaan. Maar aan de andere kant moest ik eerlijk toegeven dat ik de laatste tijd steeds minder aan hem dacht. De relatie tussen Noah en

mij ging beter dan ooit, en nog steeds was ik blij dat ik hem nooit iets over die kus in de duinen had verteld. Wat overigens niet wilde zeggen dat ik er nooit meer aan dacht. I tegendeel zelfs, hoe vaak had ik wel niet gedroomd over hoe die kus een vervolg had gekregen en hoe we wel verder waren gegaan? Maar dat waren dingen waar ik niet aan kon, mocht en wilde denken.

‘Rosie? Joehoe.’

‘Huh, wat?’

Ik keek verbaasd om en zag Noah met zijn handen in zijn zij naar me kijken.

‘Dromer... Ik zei dat ik vanavond niet mee=eet. Ik moet bij die ene klant langs, Milu, ken je dat restaurant?’

Ik knikte en hij stak zijn duim op.

‘Oké, daar heb ik afgesproken. Ik hoop dat ik voor elf uur thuis ben, maar anders tot morgen.’

Ik gaf hem snel een kus en hoorde hoe hij naar beneden liep en niet veel later wegreed. Ik keek uit het raam of hij echt weg was en pakte mijn telefoon. Het was iets wat ik af en toe deed als ik Logan echt heel erg miste en hoewel Noah er nooit achter zou komen, voelde ik me elke keer schuldig als ik het deed.

Scrollend door de contacten zocht ik naar zijn nummer en tikte het aan. Vol spanning hoorde ik hoe de telefoon meteen naar voicemail ging en luisterde naar zijn stem.

‘Met Logan! Haha, trapte je erin? Ik ben er nu even niet, maar je mag me altijd terugbellen. Tenzij je een journalist bent of een ex. Toedelo!’

Hoewel ik de voicemail al talloze keren had gehoord, krulden mijn mondhoeken meteen omhoog in een glimlach en wachtte ik op het piepje.

‘Hé Lo, beschouw je mij ook als ex, of mag ik aan de lijn blijven?’ grinnikte ik. ‘Nou ja, ik spreek maar weer iets in, net als al die vorige keren... Ik weet niet of je het afluistert en of je dit nummer überhaupt nog hebt, maar ik dacht ineens aan je en wilde gewoon even zeggen... nou ja, dat ik je mis. Ik hoop dat alles goed met je is en dat je ooit weer wat laat horen... Oké? Liefs.’

Zuchtend hing ik op en ik liep naar de kamer van Ava, die nog heerlijk lag te slapen. Ik moest haar eigenlijk wakker maken om boodschappen te gaan doen, maar het regende keihard en aangezien ik vanavond toch alleen met Ava zou eten, besloot ik gewoon lekker niet te gaan. Ik kon best iets makkelijkjes maken. Zachtjes sloot ik de deur van haar kamertje weer en ik liep naar beneden, waar het nieuws net begon. Normaal keek ik nooit naar het nieuws, omdat ik niet zo goed tegen alle ellende in de wereld kon, maar deze keer was er iets wat meteen mijn aandacht trok.

Ik pakte een pak koekjes uit de kast als lunch en ging op de bank zitten terwijl ik de tv iets harder zette.

‘Bij ons is Louise Mozius, moeder van drie en zelfbenoemd moedertherapeut. Mevrouw Mozius, kunt u eens wat meer vertellen over uw werk?’

In beeld verscheen een vrouw met een kleurrijke tuniek, gekleurde dreadlocks en een ringetje in haar neus.

Absoluut niet iemand die bij de naam Louise past, schoot het door mijn hoofd.

‘Ja, natuurlijk! Ik ben dus Louise en sinds een aantal jaren noem ik mezelf moedertherapeut. Ik merk namelijk dat moeders zichzelf steeds vaker wegcijferen voor de kinderen en dat ze verslonzen. Daarom organiseer ik bijeenkomsten waarop we met zijn allen dansen, mediteren en zingen.’

‘Ah, en waar helpt dat bij?’

‘Nou, je bent gewoon een avond zonder je kinderen, even weg van je gezin en kunt gewoon lekker jezelf zijn.’

Ik zette het geluid zachter en kreeg een enorme lach op mijn gezicht. Meteen pakte ik de telefoon om Lou te bellen, die direct opnam.

‘Roos! Wat is er? Je bent toch niets vergeten?’

‘Nee! Ik heb een idee voor ons bedrijf!’

‘Wacht, ik leg even Lotta in de box...’

Ik hoorde hoe ze de telefoon weglegde en wachtte ongeduldig tot ze weer opnam.

‘Nou, brand los!’

‘Ik zag net op tv dat moeders zichzelf steeds meer wegcijferen en ik moest aan ons denken. Of nou ja... aan mezelf tijdens de eerste maanden met Ava en aan jou, die niet gaat werken omdat de kinderen je nodig hebben.’

‘Oké? Ga door?’

‘O, ik heb zo’n tof idee! Weet je nog dat toen Ava uit het ziekenhuis was en ik het allemaal zo heftig vond mijn moeder me een dagje mee uit heeft genomen om naar de kapper te gaan en mijn nagels te laten doen en zo? Dat deed me echt heel erg goed! Wat nou als we zoiets voor moeders organiseren?’

‘Ik weet niet of het lakken van de nagels van andere vrouwen nou helemaal mijn ding is, Roos...’ zei ze zachtjes.

‘Neehee! Oké, wacht. Ben je thuis? Anders kom ik naar je toe, dan vertel ik het je.’

Een beetje zuchtend ging ze akkoord en net toen ik had opgehangen, hoorde ik boven Ava wakker worden, precies op tijd om naar Lou te gaan om het idee te vertellen! Het zou zo tof worden!

4

‘Dus een weekend weg voor moeders?’ zei ze een beetje twijfelend.

‘Ja! Een weekend waarin moeders die dat nodig hebben helemaal kunnen opladen. Je kunt er je nagels laten doen, naar de kapper, yoga, workshops volgen of gewoon lekker niksen. Alles om te zorgen dat je weer helemaal opgeladen naar huis kunt.’

‘Dus een soort retreat?’

‘Ja! Precies dat! Gewoon even tijd voor jezelf, zodat je daarna helemaal zen weer aan de slag kunt en je een betere versie van jezelf bent.’

‘Pff, als we dat maar niet als slogan gaan gebruiken.’

Ik keek haar een beetje teleurgesteld aan en zuchtte.

‘Dus je vindt het geen goed idee?’

‘O! Ja, zeker wel! Ik vind het een geweldig plan! Maar we moeten wel even de tijd nemen om alles op papier te zetten.’

De hele middag waren we bezig met plannen bedenken en dingen opschrijven en aan het einde van de dag hadden we het hele plaatje compleet. We zouden één weekend per maand op een mooie locatie een event voor moeders organiseren, inclusief overnachtingen. Elke maand zouden

we met een kleine groep moeders aan de slag gaan. We moesten nog even kijken wat er mogelijk was, maar we wilden sowieso dat de vrouwen helemaal in de watten gelegd werden en een heerlijk weekend hadden.

We brachten samen alle kinderen naar bed en zaten net in de woonkamer op de grond toen onze mannen ineens binnenkwamen.

‘Rosie! Hier zit je! Waarom neem je je telefoon niet op?’ vroeg Noah.

‘Ja, wat hebben jullie gedaan? Wat zijn al die papieren op de grond?’

We keken om ons heen en zagen dat het een enorme chaos om ons heen was.

‘Niet zeuren, Dari, we zijn met een businessplan bezig!’ zei Lou.

‘Een businessplan? Wat ben je van plan dan?’

‘Iets heel gaafs, en jullie gaan erin investeren.’

De mannen keken elkaar aan en begonnen te lachen, waarna ze op de bank gingen zitten.

‘Nou, laat maar zien dan, wat is jullie geweldige plan?’ zei Noah.

Ik had er een hekel aan als hij op die toon tegen me praatte, het was de toon die hij ook had gebruikt toen we in IJsland concurrenten waren en hij deed alsof ik nergens iets van wist. Maar deze keer was het anders, ik wist zeker dat we iets goeds in handen hadden, iets wat goed zou kunnen gaan lopen als we hen ervan konden overtuigen dat ze moesten investeren.

Lou pakte een stapel papieren en begon voor te lezen.

‘Jullie snappen vast wel dat het moederschap af en toe flink zwaar kan zijn. Dat was vorig jaar bij Rosie te merken

tijdens die periode na de geboorte van Ava en, nou ja... ik heb vijf kinderen.'

Darius begon te lachen, maar stopte daar meteen mee toen Lou hem een boze blik toewierp.

'Rosie kwam vanmiddag met het geweldige idee om een evenement voor moeders te organiseren die er even tussenuit moeten. Gewoon een weekend waarin ze alleen voor zichzelf hoeven te zorgen, en waarin ze even kunnen bijkomen van alles wat ze moeten en kunnen doen als moeder. Bijvoorbeeld leuke workshops volgen, uitrusten, lange wandelingen maken en beautybehandelingen ondergaan.'

'Hm, en waar willen jullie zoiets organiseren dan? Is het evenement gratis? En waar haal je al die mensen vandaan die de activiteiten begeleiden?' vroeg Noah kritisch.

'We moeten nog op zoek naar een locatie, maar het idee is dat je een vast bedrag betaalt voor het weekend en dan alles kunt doen. Het eten en de workshops en bepaalde behandelingen zitten erbij in. Maar dat als je bijvoorbeeld iets extra's wilt, betaal je een meerprijs. En die activiteiten, daar moeten we uiteraard nog mensen voor gaan zoeken, maar dat doen we als we een locatie hebben,' antwoordde ik.

Noah knikte en kreeg een glimlach op zijn gezicht, waaraan ik zag dat hij het best een goed idee vond. Of misschien vond hij mijn nieuwe jurk gewoon leuk staan, dat kon natuurlijk ook.

'Maar Lou, wat gaan we met de kinderen doen dan? Ik vind het heel goed van je als je weer aan het werk gaat, maar ik denk dat twee fulltime werkende ouders misschien wel een beetje sneu is, zeker omdat ik van die achterlijke werktijden heb.'

‘O, maar we werken eerst lang niet fulltime hoor,’ antwoordde ik. ‘Ik blijf eerst ook gewoon bij FIXEDIT werken, al ben ik daar inmiddels behoorlijk overbodig.’

Noah trok een wenkbrauw op en even dacht ik dat hij iets ging vragen, maar hij hield zijn mond.

In het halfuur daarna beantwoordden we nog een heleboel van hun vragen en bestelden we ondertussen eten, dat we tijdens onze bespreking opaten. Ondertussen werd de tweeling wakker en liepen Lou en Darius even naar boven om ze weer in slaap te krijgen, terwijl ik Noah verder vertelde over onze plannen.

‘Rosie... Waarom vind je dat je overbodig bent? Dat is toch helemaal niet zo?’

‘Shit,’ mompelde ik. Ik wist gewoon dat hij het daarover zou willen hebben, en ik had helemaal geen zin om erover te praten, maar nu kwam ik er niet meer onderuit.

‘Gewoon, Rebecca doet al het werk dat ik deed en Luuk neemt de taken over die ik allemaal nog wel had. Ik ben de hele dag alleen maar informatie aan het zoeken. Niet dat dat niet belangrijk is, maar...’

‘Wil je dat ik je meer uren geef?’

Ik dacht even na en schudde mijn hoofd.

‘Nee, sorry. Ik vind het heel lief, maar als ik eerlijk ben vind ik het niet zo leuk meer bij FIXEDIT. Niet om jou of Dari, maar iedereen behandelt me nog steeds als een onbekende, en Rebecca heeft een hekel aan me.’

‘Ze heeft geen hekel aan je, ze is gewoon professioneel...’

‘Noem je het professioneel als ze tegen haar collega’s zegt dat ze niet snapt wat jij bij mij doet, en dat ze achter jou aan zit?’

‘Rosie, ze zit niet achter me aan... Ik...’

Ik wilde antwoord geven, maar Dari en Lou kwamen de kamer weer binnen en gingen zitten.

‘Hebben jullie nog meer vragen? Of is het rond?’

Dari en Noah keken elkaar aan en begonnen lachen.

‘We doen mee, maar we hebben nog één vraag.’

‘En dat is?’

‘Of jullie ook zoiets voor vaders gaan organiseren.’

Ik begon te lachen en gooide een kussen naar Noah, dat hij maar net kon ontwijken. Hij lachte en liep naar me toe om me een kus te geven, terwijl Darius zuchtend naar boven liep omdat Aris alweer stond te roepen. Noah liep mee om Ava op te halen en daarna reden we elk in onze eigen auto naar huis. Daar was ik wel blij om, want ik wist dat hij het over Rebecca wilde hebben, en daar had ik absoluut geen zin in.